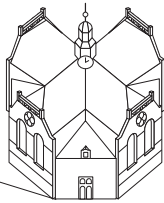

Noorderkerkconcerten

zaterdag 3 maart 2018

Arosa Trio

Nino Gvetadze piano
Frederieke Saeijs viool
Maja Bogdanovic cello

Fanny Mendelssohn 1805–1847
Trio in D minor op. 11

Felix Mendelssohn 1809–1847
Piano Trio No. 1 in D minor, Op. 49

Huischroniqueur Herbert van Hasselt houdt na afloop van dit concert een pilaarpraatje. Verwacht prachtige anekdotes over de roemruchte geschiedenis van Amsterdam, de Noorderkerk en natuurlijk muziek. Herbert was voorheen directeur van de Amsterdamse Oude Kerk

Na afloop van het concert bieden wij u graag een kopje koffie of thee aan in de kerk!

Muziek in de Noorderkerk:

de perfecte zaterdagmiddag in hartje Amsterdam.

Doe boodschappen op de biologische Noordermarkt, eet de beste appeltaart van Amsterdam bij Café Winkel en geniet van een uur concert in de Noorderkerk.

Volgende Noorderkerkconcerten

10 maart In de ban van... het recital

17 maart James Oesi

De dames van **Arosa Trio** kwamen voor het eerst samen voor een gezamenlijk muzikaal avontuur op uitnodiging van het Nederlands Orkest en Ensemble Academie in de zomer van 2009. De Nederlandse violist Frederieke Saeijs was Artist in Residence tijdens deze Academie. Ze werd gesteund door de Academie om haar droom uit te laten komen door samen met twee dierbare muzikale vrienden, de Georgische pianist Nino Gvetadze en de Servische celliste Maja Bogdanovic, op te treden.

Ondanks hun verschillende culturele achtergronden ervoeren de drie dames meteen een magische klik tijdens hun eerste ontmoeting en besloten ze samen te blijven en te groeien als een muzikaal team. In de jaren die volgden toerde het trio meerdere keren door Nederland, met concerten in De Vereniging in Nijmegen en het Concertgebouw in Amsterdam (live) op Radio4. Ze verschenen ook live in het radioprogramma Opium.

Een ander hoogtepunt was hun debuut in Duitsland waar ze het *Triple Concerto* van Beethoven uitvoerden met de Bergische Symphoniker onder Stephan Tetzlaff. Toekomstige opdrachten omvatten, naast verschillende concerten in Nederland, een optreden in de Tonhalle Düsseldorf.

Arosa Trio was een vaste gast in de kamermuziekserie in Veere, waar het idee ontstond om in de nabije toekomst een kamermuziekfestival **AROSA TRIO EN FRIENDS** te starten. Hoewel het trio zich concentreert op een breed scala aan repertoire, is de naam Arosa Trio geïnspireerd door Gustave Arosa, die een gerespecteerde Franse kunstverzamelaar was en een broer van de peetvader van Claude Debussy.

De familie Mendelssohn Bartholdy

De vier kinderen – Fanny, Felix, Rebecka en Paul – in het welgestelde Duitse bankiersgezin Mendelssohn Bartholdy behoorden bepaald niet tot de kansarmen in de samenleving. Vader Abraham en moeder Lea zagen er zorgvuldig op toe dat hun talentvolle nazaten alle mogelijkheden benutten om zich optimaal te ontplooiën. De beste privéleraren werden aangetrokken. Elke ochtend al om vijf uur rinkelde voor de kinderen de wekker. Op het programma stonden lessen in geschiedenis, Grieks en Latijn, natuurkunde, filosofie, literatuur, tekenen (Felix zou later ook een begaafde aquarellist worden) en natuurlijk veel theorie en beoefening van muziek. Daarnaast werd er ook de nodige aandacht besteed aan lichaamsbeweging: zwemmen, paardrijden, dansen. Zo'n lesrooster zou heden ten dage ondenkbaar zijn. Maar vruchten wierp het bij de Mendelssohntjes wel degelijk af.

Fanny Hensel Mendelssohn ^{1805–1847}

Pianotrio in d, opus 11

Hoewel Felix de talenten van zijn zuster onderkende, schroomde hij niet haar liederen onder zijn eigen naam te publiceren. Schandalig zouden we dat nu vinden. Toen niet. Het naar buiten treden door vrouwen was nu eenmaal onderhevig aan restricties. Zingen en pianospelen was normaal, componeren nauwelijks en met eigen werk de aandacht in de openbaarheid op je richten al helemaal 'not done'. Haar huwelijk met de kunstschilder Wilhelm Hensel in 1824 bevrijdde Fanny van dit kleinzielige gedoe. Hij stimuleerde haar juist in haar muzikale activiteiten. Later zou ook broerlief een hartstochtelijk pleitbezorger van de composities van zijn zus worden. Toch liggen in het Mendelssohn Archief van de Pruisische Staatsbibliotheek nog altijd verborgen vruchten van haar componeerpen.

Het *Pianotrio in d* is een laat werk van Fanny Hensel M.: het werd pas drie jaar na haar overlijden, in 1850 gepubliceerd. Het is beslist geen salonwerkje van een amateur. Je zou het kunnen typeren als een bekwaam amalgaam van Schubert, Schumann en Mendelssohn Bartholdy. De muziek opent met een krachtig, zelfbewust *Allegro molto vivace*. De piano speelt de hoofdrol, maar de viool en ook de cello hebben een volwaardig aandeel in de gepassioneerde muziek. Het zangerige *Andante espressivo* zou je kunnen duiden als de zachte tegenhanger van het gloedvolle openingsdeel. Dan volgt een lieflijk *Allegretto* als intermezzo in de vorm van een 'Lied ohne Worte'. De sfeer van het openingsdeel keert geleidelijk terug naar mate de *Finale: Allegro moderato* vordert.

Felix Mendelssohn Bartholdy ^{1809–1847}

Pianotrio in d, opus 49

In 1839 is Felix Mendelssohn Bartholdy de gevierde en veelgevraagde dirigent van het Leipziger Gewandhausorchester. Tezamen met zijn vriend en collega Robert Schumann bijvert hij zich vergeten of verloren gewaande composities van onder meer Bach, Handel en Schubert bij het grote orkestpubliek te herintroduceren. De veel-eisende man is er behoorlijk druk mee. In de zomermaanden zoekt hij elders de rust om te componeren. Met zijn gezin reist hij naar Frankfurt. Daar werkt hij aan zijn eerste pianotrio, een compositie in d klein, die in zijn melodieuze overtuigingskracht een weerspiegeling is van het harmonische familieleven dat de componist leidt. Anders dan Van Beethoven in zijn latere pianotrio's probeert Mendelssohn in dit trio de drie stemmen niet tot een homogeen geheel te integreren. Hij zet bewust de strijkers en de piano als twee concenterende klankgroepen tegenover elkaar. Dat verleent aan het werk een beetje het karakter van een (kamer)concert voor piano en strijkers.

In het *Molto allegro ed agitato* klinkt het zalig zangerige hoofdthema, dat eerst door de cello en later door de viool wordt geëxposeerd, niet minder dan 39 maten lang. Mendelssohn was een meester in het telkens weer op een ietsje andere wijze repeteren van zijn muzikale materiaal. En hij doet dat met hartstocht. Pas daarna duikt – weer eerst in de cello – het cantabile neventhema op. Het gezegde 'in de beperking toont zich de meester' gaat bij Mendelssohn niet op. Deze beweging is een en al feest der herkenning, en dat mag best een paar maatjes extra lang duren. Het *Andante con moto tranquillo* is als een droom; de idylle van een harmonieus gezinsleven met vrouw Cécile en zontje Carl Wolfgang Paul in het biedermeiertijdperk van de welvarende koopmansstad Leipzig. Het *Scherzo (Leggiero e vivace)* is geheel in de bekende Mendelssohnstijl. Vluchtig, lichtvoetig, als de elfjes in *Ein Sommernachtstraum*. Het laatste deel, *Finale (Allegro assai appassionato)*, heeft met de gepassioneerdeheid van Van Beethovens *Appassionato* weinig van doen. Uitgelaten spoedt dit 'Meistertrio der Gegenwart' (loftuiting van Robert Schumann) zich naar het juichende einde.

HAN VAN TULDER (www.hanvantulder.nl)

De Noorderkerkconcerten worden mogelijk gemaakt door:

AF amsterdams
AK fonds voor de
kunst

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS
De kunst van het geven

J.C.P. STICHTING
jong talent, cultuur & podia

BERGH STOOP & SANDERS
ADVOCATEN
Het Kersjes Fonds

PRINSELIJK
GEBONDEN

MET DANK AAN: Dille en Kamille, De Boerenmarkt en alle vrienden van de Noorderkerkconcerten.

Noorderkerkconcerten is zeer erkentelijk voor de steun van de leden van de Noorderkring

noorderkerkconcerten

/nkconcerten

noorderkerkconcerten.nl

info@noorderkerkconcerten.nl

020 620 4415